

УДК 338.24:65.011

ВПЛИВ ІННОВАЦІЙНОЇ АКТИВНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА НА ЙОГО КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ

Студ. А.М. Сидоренко, гр. МГУД-1-16
Науковий керівник доц. С.М. Бондаренко
Київський національний університет технологій та дизайну

Мета і завдання. Метою дослідження є визначення впливу інноваційної активності на конкурентоспроможність підприємства. Завдання полягає у доведенні необхідності впровадження інноваційної діяльності на підприємстві та його впливу на конкурентоспроможність підприємства.

Об'єктом дослідження є інноваційна активність підприємства, як інструмент підвищення конкурентоспроможності.

Методи та засоби дослідження. Під час проведення дослідження використовувалися такі методи: теоретичного узагальнення, аналогії та абстрактно-логічний – у процесах узагальнення основних понять і категорій, що формують теоретичний базис дослідження.

Результати дослідження. В умовах високої конкуренції відповідність внутрішнього середовища підприємства вимогам ринку є найважливішим чинником їх успішної діяльності. Рушійною силою економічного зростання є інновації для досягнення підприємством конкурентних переваг. Загальний рівень інноваційної активності українських підприємств залишається невисоким. Кількість українських інноваційно-активних підприємств протягом останніх десяти років залишається незмінною: 17-18%, що в два рази нижче, ніж у периферійних країнах Євросоюзу і в п'ять разів нижче передових країн. Також зауважемо, що низька конкурентоспроможність вітчизняних підприємств вирішальним чином впливає на погіршення економічної безпеки України. Це обумовлено тим, що конкурентоспроможність як інтегральний показник відображає вплив ряду факторів, які формують конкурентні переваги підприємства, галузі, країни в цілому [1].

Нестабільність зовнішнього середовища і загострення конкурентної боротьби обумовлюють пошук шляхів зміцнення позицій підприємств серед конкурентів. Проблематиці інноваційної активності підприємств та конкурентоспроможності підприємств на основі інновацій присвячені праці багатьох вітчизняних і зарубіжних вчених, серед них такі: Т.Брайан, О. Водачкова, С.Рамазанова, В. Денисюк, В.Л. Дикань, Н. Сілантьєва, Б. Санто, С.М. Кацура, О.Родіонова, М. Хучек, І. Ансофф та ін.

Проте питання інноваційного розвитку підприємств є досить дискусійним та досі немає єдиної думки щодо його визначення.

Згідно з чинним законодавством, інновації – це «новостворені (застосовані) і (або) вдосконалені конкурентоздатні технології, продукція або послуги, а також організаційно-технічні рішення виробничого, адміністративного, комерційного або іншого характеру, що істотно поліпшують структуру та якість виробництва і (або) соціальної сфери». Відповідно, «інноваційна діяльність – діяльність, що спрямована на використання і комерціалізацію результатів наукових досліджень та розробок і зумовлює випуск на ринок нових конкурентоздатних товарів і послуг» [2].

Інноваційна активність підприємств – це система заходів, що проводить адміністративний апарат підприємства, з метою впровадження та розробки інноваційних елементів у виробництво та управлінський процес з метою підвищення конкурентоспроможності підприємства.

Саме інноваційна активність підприємства є визначальним елементом у конкурентній боротьбі, що забезпечує умови для стабільного довгострокового розвитку

підприємства та отримання прибутку. Зацікавленість підприємств у досягненні високих результатів своєї діяльності викликає необхідність підвищення їх конкурентоспроможності, яка є найважливішим чинником забезпечення їх ефективності [5]. Але слід зазначити що інноваційна активність підприємств також має тенденцію до скорочення.

Головним фактором, який відображає інноваційну активність підприємства і впливає на інтенсивність інноваційних процесів на підприємстві, є сприйнятливість керівництва до інновацій. Інноваційність керівництва означає готовність до реалізації змін у господарському механізмі підприємства, схильність до ризику. У зв'язку з невизначеністю яка завжди є супутником нововведення, керівник повинен бути готовий понести збитки і вміти їх мінімізувати [3, с. 143].

Для досягнення максимального ефекту активізації інноваційної діяльності необхідно постійно розвивати і вдосконалювати методологічну базу підприємства.

Інноваційна активність підприємства впливає на його конкурентоспроможність через існування сукупності умов: технічних, технологічних, кадрових, організаційних, інформаційних, управлінських, маркетингових, логістичних, науково-дослідних та ін. Інноваційна активність підприємства залежить не лише від забезпеченості ресурсами. Багато в чому її визначає організаційна культура, яка включає зобов'язання та принципи, на підставі яких розробляється та реалізується стратегія розвитку підприємства. Організаційна культура підприємства відображає специфіку системи менеджменту на підприємстві та повинна бути пристосована для здійснення інноваційної діяльності.

Саме тому значна частина підприємств сьогодні прийшли до усвідомлення необхідності постійного пошуку, розробки нових продуктів і технологій, а також підвищення інноваційної активності для виживання у гострій конкурентній боротьбі. Вплив інноваційної активності підприємства на його конкурентоспроможність полягає у створенні сукупності умов, найбільш значущі з яких під впливом зовнішнього і внутрішнього середовищ підприємства утворюють його конкурентоспроможність.

Висновки: Головною рушійною силою економічного розвитку та зростання підприємства на сьогодні є інноваційна активність. Тобто залучення інвестицій та впровадження інноваційних реформ у політиці підприємства є необхідною умовою для посилення конкурентних переваг та науково-дослідницьких розробок підприємства.

Ключові слова: інновація, конкурентоспроможність, інноваційна активність, розвиток, підприємства, інвестиції.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Кацура С.М. Трансфер технологій і дифузія інновацій, як елементи регіонального інноваційного процесу [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.nbu.gov.ua/portal/soc_gum/prvs/2009_2/0646.pdf.
2. Закон України «Про інноваційну діяльність» - ст. 1 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/40-15>
3. Микитюк П. П. Інноваційний розвиток підприємства: [навч. посіб.] / За ред. П. П. Микитюка. – Тернопіль: Принтер Інформ, 2015. – 224 с.
4. Дикань В.Л. Стратегічне управління конкурентоспроможністю як чинник інноваційного розвитку підприємства / В.Л. Дикань // Маркетинг: теорія і практика. Зб. наук. праць Східноукраїнського національного університету ім. В. Даля. Вип. 16. — Луганськ: СНУ ім. В. Даля, 2010. — С. 55–58.
5. Касич А.О. Теоретичні і методичні основи аналізу внутрішніх джерел фінансування інвестиційної діяльності / Касич А.О. // Актуальні проблеми економіки. – 2011. – № 3(117). – С. 243–250.